

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. A. Š., advokátom v B., proti žalovanému **J. M.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. L. P., advokátom v Ž., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **A., a.s., D.**, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 16 C 12/1998, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2009, sp.zn. 9 Co 248/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina (v poradí druhým) rozsudkom zo 6. mája 2008, č.k. 16 C 12/1998-300 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému náhrady škody z ublíženia na zdraví, ktorá mu mala vzniknúť pri dopravnej nehode dňa X., kedy žalovaný riadil osobné motorové vozidlo zn. Š. na ceste X. v smere od Ž. na M., pričom v kilometri X. pri odbočovaní vľavo na miesto ležiace mimo vozovku sa náležite nepresvedčil, že je predchádzaný iným motorovým vozidlom a v protismernom jazdnom pruhu zapríčinil dopravnú nehodu. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalovaný žiadnym spôsobom neporušil právne povinnosti vyplývajúce mu z platného právneho predpisu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný začal odbočovať vľavo na miesto ležiace mimo cesty už skôr, ako žalobca začal predchádzať autobus idúci za vozidlom žalovaného a teda sa zaradil vľavo. Pri tomto úkone dodržal všetky povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 19 ods. 1 vyhlášky FMV č. 99/1989 Zb. o pravidlách premávky na pozemných komunikáciách. Včas

dal znamenie o zmene smeru jazdy, čo bolo preukázané i svedeckými výpoved'ami I. K., šoféra automobilu, ktorý išiel oproti automobilm účastníkov a svedka M., vodiča autobusu zaradeného za vozidlom žalovaného. Podľa názoru súdu prvého stupňa to bol práve žalobca, ktorý svojím počínaním porušil ustanovenie § 15 ods. 5 písm. a/ cit. vyhlášky, keď predbiehal kolónu motorových vozidiel aj napriek tomu, že nevedel, či sa bude môcť bezpečne zaradiť späť do svojho jazdného pruhu.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom z 12. februára 2009 sp.zn. 9 Co 248/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. V súvislosti s poukazovaním žalobcu tak v odvolaní, ako aj v priebehu prvostupňového konania, na porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 19 ods. 1 vyhlášky FMV č. 99/1989 Zb. odvolací súd skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého prvostupňového rozhodnutia, podľa ktorého zo strany žalovaného k porušeniu právnej povinnosti nedošlo, čo ostatne vyplýva aj z rozhodnutia Okresného súdu Žilina z 30. septembra 1996, sp.zn. 1 T 418/96.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. s tým, že súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie nedostatočným odôvodnením rozsudku. Poukázal na to, že keď nie je rozhodnutie odvolacieho súdu riadne a presvedčivo odôvodnené a teda nespĺňa náležitosti, ktoré preňho predpisuje O.s.p., žalobca nemá možnosť nijakým spôsobom právne, ale aj skutkovo argumentovať proti nemu, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolaciemu súdu vytkol, že nevysvetlil, prečo neberie do úvahy znalecké dokazovanie Ú. V tejto súvislosti dovolateľ vyslovil názor, že pre posúdenie zodpovednosti, zvlášť v dopravnej nehode pri rozhodovaní o zavinení je predovšetkým otázkou odborného posudku znalca z príslušného odboru. Jedná sa totiž o náročné matematické výpočty, technické postupy, ktoré umožnia presne zistiť zavinenie účastníkov dopravnej nehody, preto by mal súd poskytnúť väčšiu váhu takémuto odbornému dokazovaniu, ako výpovediam svedkov, ktoré boli navyše spochybnené.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol toto dovolanie odmietnuť a súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania pozostávajúcich z odmeny advokáta za dva úkony

právnej služby. Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení k dovolaniu toto žiadal zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ. Žalobca tvrdí, že riadnym a presvedčivým neodôvodnením rozsudku

odvolacieho súdu sa tento dopustil porušenia práva účastníka na spravodlivé súdne konanie a takýmto postupom odňal žalobcovi možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu, teda odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa cit. ustanovenia sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcu, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že ak odvolací súd pri odôvodnení svojho rozhodnutia využil možnosť danú mu ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., neporušil tým právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a takýmto postupom neodňal žalobcovi právo konať pred súdom.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V preskúmvanej veci je z obsahu odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu zrejmé, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré vyhovuje zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku v § 157 ods. 2 O.s.p. Takýto postup odvolacieho súdu pri odôvodnení vlastného rozhodnutia je v súlade s cit. ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., preto ani nemožno na ťarchu odvolaciemu súdu pripísať, že jeho

rozhodnutie nie je riadne a presvedčivo odôvodnené a teda nespĺňa náležitosti, ktoré preňho predpisuje Občiansky súdny poriadok, ako sa mylne domnieva dovolateľ.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy súvisiace s odmenou právneho zástupcu žalovaného za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval za potrebné a účelné bránenie práva, lebo v porovnaní s jeho vyjadreniami v základnom konaní neobsahovalo nové okolnosti. Vedľajšiemu účastníkovi v dovolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2011

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Renáta Matejíková